

ஓம் நமோ பகவதே ஸ்ரீரமணாய
51. செத்திலாப் பத்து

(ஆசிரியவிருத்தம்)

*பண்: தக்கேசி (காம்போதி)

திருச்சிற்றம்பலம்

*ஆலந் தானுகந் தழுதுசெய் தானை—என்னும் தேவாரப் பண்; திருவாசகம் செத்திலாப் பத்தைத் தழுவியது.

Devaram

திருக்கச்சி ஏகம்பம் (Sundarar)

ஆலந் தானுகந் தழுதுசெய் தானை

ஆதி யையாம ரர்தொழு தேத்தும்

சீலந் தான்பெரி தும்முடை யானைச்

சிந்திப் பாரவர் சிந்தையு ளானை

ஏல வார்முழ லாள்உமை நங்கை

என்றும் ஏத்தி வழிபடப் பெற்ற

கால காலனைக் கம்பன்எம் மானைக்

காணக் கண்அடி யேன்பெற்ற வாறே

சுவாமிகள் , திருவொற்றியூரில் சங்கிலியார் பொருட்டுச் செய்த சூளுறவைப் பிழைத்துத் திருவாரூருக்குச் செல்லப் புறப் பட்டுத் திருவொற்றியூர் எல்லையைக் கடந்தபொழுது மறைந்த கண்களைத் தரவேண்டிப் பல தலங்களிலும் வணங்கிப் பாடி , திருவெண்பாக்கத்தில் ஊன்றுகோலைப் பெற்றுத் திருவாலங் காடு திருவூறல்களைத் தொழுது காஞ்சிபுரத்தை அடைந்து , காமக்கோட்டத்தில் அறம்புரக்கும் அம்மையை வணங்கித் திரு வேகம்பத்தை அடைந்து , `கச்சி ஏகம்பனே , கடையானேன் பிழை பொறுத்துக் கண்ணளித் தருளாய் ` என்று வேண்டிப் பெருமான் , இடக்கண் கொடுக்கப்பெற்று மகிழ்ந்து பாடியருளியது இத் திருப் பதிகம்

குறிப்பு : இத்திருப்பதிகம் , தமக்குக் கண் அளித்த இறைவரது திரு வருளை வியந்து அருளிச்செய்தது .

Tiruvachagam

திருவாசகம்-செத்திலாப்பத்து (Manikavasagar)

பொய்யனேன் அகம்நெகப் புகுந்தமு தூறும்
புதும லர்க்கழ லிணையடி பிரிந்துங்
கையனேன் இன்னுஞ் செத்திலேன் அந்தோ
விழித்திருந் துள்ளக் கருத்தினை இழந்தேன்
ஐயனே அரசே அருட்பெருங் கடலே
அத்த னேஅயன் மாற்கறி யொண்ணாச்
செய்யமே னியனே செய்வகை அறியேன்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே.

அளவறுக் கொணாமை

இறைவனது பிரிவாற்றாமையால் அடிகள் தாம் இறந்து படாதிருந்த தன்மையை நினைந்து இரங்கிக் கூறும் பகுதியாதலின், இது, 'செத்திலாப்பத்து' எனப்பட்டது. இது, சொல்லொடு பொருட்கு உள்ள ஒற்றுமை பற்றி, செத்திலாமையாகிய பொருளைச் சொன்மேல் ஏற்றி, 'செத்திலாப் பத்து' என்றவாறு, ``ஆண்மை திரிந்த பெயர்நிலைக் கிளவியும்`` (தொல் - சொல். 4) என்றாற்போல. எனவே, 'செத்திலா மையைக் கூறும் பத்துப் பாடல்களின் தொகுதி' என்பது இதன் பொரு ளாயிற்று. இனி வருகின்ற பத்துக்களுள் ஏற்பனவற்றிற்கும் இம் முறை கொள்க. உடம்பொடு நின்றவிடத்தும் அடிகள் சிவானந்தத்தையே அநுபவித்திருப்பினும், அது, கருவி கரணங்களால் அளவுபட்டு நின்றல்பற்றி, அங்ஙனம் அளவுபடாத பேரின்ப அநுபவ வேட்கையே இப்பகுதியின் உள்ளீடு என்னும் கருத்தால், இதற்கு, ``சிவானந்தம் அளவறுக்கொணாமை`` எனக் குறிப்புரைத்தனர் முன்னோர். இது, 'திருப்பெருந்துறையில் அருளியது' என்பதே, பதிப்புக்களில் காணப் படுவது. இப்பகுதி முழுதும் இடையிடையே சில சீர்கள் வேறுபட வந்த எண்சீரடி விருத்தத்தால் ஆயது.

Ramana Sannidhi Murai

488. குத்தி ரம்பல குயிற்றுவேன் ஒன்றும்
கொடுக்கி லேன்பிறர் கொடுப்பினும் தடுப்பேன்
சித்தி ரம்பல செப்புவேன் படைத்துச்
சிவசி வாஎனச் செப்பவோ மாட்டேன்
முக்தி எத்திறம் உயங்குவேன் அகந்தை
மோகம் முற்றுடை முழுமகன் அந்தோ
செத்தி லேன்அருட் சீரினை யெண்ணித்
திருவ னாமலைத் தெய்வவேங் கடனே. 1
489. சோம்ப லாய்ப்பக லேதுயில் போவேன்
சோறு கண்டுழித் துறக்கம் என்று இருப்பேன்
பாம்ப ணிப்பரம் பரமலர்ப் பதத்துப்
பரிந்தி லேன்மனம் பாய்ந்திலேன் கண்ணீர்
ஊம்ப லாய்ப்புகழ்ந்து எத்திலேன் விழுச்சீர்
இந்த நாயினை எற்றினுக்கு ஆண்டாய்
தீம்ப னேன்உயச் செய்திறம் அறியேன்
திருவ னாமலைத் தெய்வவேங் கடனே. 2
490. ஊமன் உன்புகழ் ஒதிட ஒதா
ஊமை அக்ஷரம் ஒதிநீ ஆண்டாய்
ஆமை போலஐந்து அடங்கிநின் அடிவாய்
அமைகு முதுஉல காயையால் அலந்தேன்
எம வார்கழல் இணையடி பிரிந்தும்
இன்அருட்கு உருகிடாதவன் நெஞ்சத்
தீமை தீரவெற் செத்திடப் பணியாய்
திருவ னாமலைத் தெய்வவேங் கடனே. 3
491. எந்த நேரமும் இன்னமு தாநின்
இணைய டித்துணை யெண்ணுவார் நிற்ப
இந்த நாயினை ஏற்றுஇனிது ஆண்டாய்
எத்தி றம்உனை எண்ணுமாறு அறியேன்
சிந்த னைக்கருஞ் செல்வமே செல்வத்
திருவ ருட்கி யான் செத்திடப் பணியாய்
அந்த கன்உயிர் அவித்தபூங் கழலாய்
அருண மாமலை அதிதவேங் கடனே. 4
492. முருந்தெ னச்சொலி முரலை மாதர்
முகவி லாசத்து மோகவெந் தியால்
எரிந்தி டாதுநின் இருபத நிழற்கீழ்
இருந்து வாழ்வதற்கு என்னுளம் இசையேன்
பொருந்தி இன்னருள் பூண்டுஎனை ஆண்ட
புரவ லாஉடல் பொறுக்கிலேன் வாழ்க்கை

திருந்தி லேன்அகஞ் செத்திலேன் அந்தோ
திருவ னுமலைத் தெய்வவேங் கடனே.

5

493. குருட்டு நோக்குடைக் கொடுமனத் தீயேன்
கூவி யென்னைஆட் கொண்டநின் பாத
அருள்து றைப்புகுந்து ஆருயிர்த் தாபம்
ஆற முழ்கிநின்று அகங்குளிர்த்து அறியேன்
இருட்டு வல்வினை யிடைஅகப்பட்டு இங்கு
இருந்து வாழ்குவது எற்றினுக்கு எந்தாய்
தெருட்டி யென்னைமுன் செத்திடப் பணியாய்
திருவ னுமலைத் தெய்வவேங் கடனே.

6

494. என்னு யிர்க்குஉயி ராகநீ என்னை
இமைப்பின் போதும் இகந்திடாது இசைந்தும்
துன்னும் உன்னைஎன் சோர்வினல் பிரிந்தேன்
சுடரும் ஞான சுகப்பெருங் கடலே
மின்னு லாம்இந்த மேதினி வாழ்வின்
மேவிப் பின்னும்நான் என்புரி கின்றேன்
தென்ன வாளைச் செத்திடப் பணியாய்
திருவ னுமலைத் தெய்வவேங் கடனே.

7

495. பிரிவ தற்குஅரும் பெருமநின் மாட்டுப்
பேது பட்டுநான் பிரிதரல் ஆனேன்
தெரிய அன்றித் தெரிக்கவுந் தன்னைத்
தீர்ந்து வேறென்று தேர்ந்திடின இன்றி
அரிய பூரண அத்துவி தச்சீர்
அமைந்த நின்னை அகன்றுஅகம் என்னத்
திரிதர் கின்றஎந் செத்திடப் பணியாய்
திருவ னுமலைத் தெய்வவேங் கடனே.

8

496. படர்ச்சி சேர்தரு பழவினை கெடுக்கும்
பாத என்னுளம் பாங்குற நவிற்றும்
நடச்சி வாசிவ ஞானநா யகமெய்ஞ்
ஞான தாயக நமவெனப் போற்றி
உடற்சி சேர்தரும் உடல்அபி மானத்து
ஊக்கும் ஆணவ ஒழுக்கமாம் பொல்லாத்
திடச்செ ருக்கறச் செத்திடப் பணியாய்
திருவ னுமலைத் தெய்வவேங் கடனே.

9

497. மழித்தி லேன்உடல் வாதனைத் திரளை
மறித்தி லேன்பொறி வாயில்ஐந் துள்ளே
அழித்தி லேன்அகங் காரவேர் அதனை
அறுத்தி லேன்அகத் தெவ்அறு வோரைக்
கழித்தி லேன்மலக் காயவாழ்வு அதனைக்
கடிய னேன்மலர்க் கழலடிக் கண்ணே
செழித்து வாழ்வுறச் செத்திடப் பணியாய்
திருவ னுமலைத் தெய்வவேங் கடனே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

அரும்பதவுரை

ஏம்பலாய்-பரவசமாய்க்களித்து

சோறு....துறக்கம்-உணவை கண்டவுடன், அதுவே சுவர்க்கம்

முருந்து-முத்து

மூரல்-புன்முறுவல்

தென்னவா-தென்பாண்டித் திருச்சுழியலைச் சேர்ந்தவனே

தெருட்டி-தெளியச் செய்து

மழித்தல்-அழித்தல்

தெவ்-பகை

அறுவோர்-காம, மோக, க்ரோத, லோப, மத, மாச்சரியம் என்ற ஆறு

ஊமை அக்கரம் (அக்ஷரம்) ஓதி - ஜாடை செய்து

வெற்-என்னுடைய (மமகாரம்)

எற்றினக்கு - என்னத்திற்கு(எதற்கு)